

Kendime

– *HimmetAYGÜT* · 18 Şubat 2012

sensiz bir kentin pazar sabahıyım bu sıralar. öyle ki, merdiven altında huzura yatan köpekler bile şaşkın seferberlik kargaşasındaki bu hallerinden adamın... bir keresinde, belki kurtarmak için mavinin yalanından sevgili diyordun, öyle yorgunum ki kendi içimden... esintili ve soğuk bir İstanbul akşamıydı. kuzey rüzgarı diyordun sonra içimde dönen taş plağı es geçip, buza dönmüş ellere özgürlük vaad ederken... çığlıklar tükenip, olurda dönersen aşka bakma sen olur mu çiçeklerden atlas çıkarana o deli kıza... yeter ki haberim olsun sıkılmışlığından içinde karanlıktan. toprak ve yıldız ve istersen uzak hasretlerden taşlar bile yaparım sen ne yaman susup bakarken, voltalarımın yorgun bu şehre uzaktan...